

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. lipnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Törvényszék – Mađarska) – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató kft i dr. protiv Magyar Állam

(Predmet C-98/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda pružanja usluga — Igre na sreću — Nacionalni porezi na iskorištavanje automata za igre na sreću postavljenih u igračnicama — Nacionalno zakonodavstvo koje zabranjuje iskorištavanje automata za igre na sreću izvan casina — Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja — Direktiva 98/34/EZ — Obveza dostave Komisiji nacrtu tehničkih propisa — Odgovornost države članice za štetu prouzrokovanu zakonodavstvom protivnim pravu Unije)

(2015/C 270/11)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató kft, Lixus Szerencsejáték Szervező kft, Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező kft, Lixus Invest Szerencsejáték Szervező kft, Megapolis Terminal Szolgáltató kft

Tuženik: Magyar Állam

Izreka

1. Nacionalno zakonodavstvo kakvo je ono iz glavnog postupka – koje bez ostavljanja razdoblja prilagodbe upeterostručuje iznos paušalnog poreza koji se plaća na automate za igre na sreću koji se iskorištavaju u igračnicama te koje usto uvodi proporcionalni porez na navedenu djelatnost – predstavlja ograničenje slobode pružanja usluga koje jamči članak 56. UFEU-a, ako je takve naravi da zabranjuje, otežava ili čini manje privlačnim izvršavanje slobode pružanja usluga iskorištavanja automata za igre na sreću u igračnicama u Mađarskoj, što je dužan provjeriti nacionalni sud.
2. Nacionalno zakonodavstvo kakvo je ono iz glavnog postupka – koje bez ostavljanja razdoblja prilagodbe i bez naknade štete operatorima igračnica zabranjuje iskorištavanje automata za igre na sreću izvan casina – predstavlja ograničenje slobode pružanja usluga koju jamči članak 56. UFEU-a.
3. Ograničenja slobode pružanja usluga koja mogu proizići iz nacionalnih zakonodavstava kakva su ona iz glavnog postupka mogu se opravdati važnim razlozima u općem interesu samo ako nacionalni sud – nakon sveobuhvatne ocjene okolnosti koje prate usvajanje i provedbu tih zakonodavstava – zaključi:
 - da prije svega učinkovito ostvaruju ciljeve zaštite potrošača od ovisnosti o kocki i borbe protiv kriminalnih i prevarantskih aktivnosti povezanih s igrom, pri čemu okolnost da ograničenje djelatnosti igara na sreću usput koristi proračunu dotične države članice, povećanjem poreznih prihoda, ne predstavlja zapreku da se smatra da to ograničenje prije svega učinkovito ostvaruje spomenute ciljeve;
 - da navedene ciljeve ostvaruju na sustavan i dosljedan način te
 - da udovoljavaju zahtjevima koji proizlaze iz općih načela prava Unije, osobito načelima pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, kao i pravu na vlasništvo.

4. Članak 1. točku 11. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/96/EZ od 20. studenoga 2006., treba tumačiti na način da:
- odredbe nacionalnog zakonodavstva kojima se upeterostručuje iznos paušalnog poreza na iskorištavanje automata za igre na sreću u igračnicama i usto uvodi proporcionalni porez na tu djelatnost ne predstavljaju „tehničke propise” u smislu navedene direktive i da
 - odredbe nacionalnog zakonodavstva kojima se zabranjuje iskorištavanje automata za igre na sreću izvan casina predstavljaju „tehničke propise” u smislu navedene odredbe, čiji se nacrti moraju dostaviti Komisiji u skladu s člankom 8. stavkom 1. podstavkom 1. navedene direktive.
5. Svrha članka 56. UFEU-a jest dodjela prava pojedincima, tako da njihova povreda od države članice, uključujući i zakonodavnom djelatnošću, dovodi do nastanka prava pojedinaca da od te države članice dobiju naknadu pretrpljene štete, ako je navedena povreda dovoljno ozbiljna i ako postoji izravna uzročna veza između povrede obveze države i pretrpljene štete, što je nacionalni sud dužan provjeriti.
6. Svrha članaka 8. i 9. Direktive 98/34, kako je izmijenjena Direktivom 2006/96, nije dodjela prava pojedincima, tako da njihova povreda od države članice ne dovodi do nastanka prava pojedinaca da od nje temeljem prava Unije dobiju naknadu štete pretrpljene tom povredom.
7. Činjenica da se nacionalna zakonodavstva kakva su ona iz glavnog postupka odnose na područje koje potpada pod nadležnost država članica ne utječe na odgovore koje treba dati na pitanja suda koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 142, 12.5.2014.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. lipnja 2015. – Association médicale européenne (EMA) protiv
Europske komisije**

(Predmet C-100/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Arbitražna klauzula — Ugovori Cocoon i Dicoems, zaključeni u okviru šestog okvirnog programa za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti kao doprinosa stvaranju europskog istraživačkog prostora i inovacijama (2002.–2006.) — Nepravilnosti — Neprihvatljivi troškovi — Raskid ugovorâ)

(2015/C 270/12)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Association médicale européenne (EMA) (zastupnici: A. Franchi, L. Picciano i G. Gangemi, *avvocati*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: S. Delaude i F. Moro, agenti uz asistenciju D. Gullo, odvjetnik)